

FN.310.1.2017

Interpretacja indywidualna

Wójt Gminy Książki działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 roku poz. 749 wraz z późn. zmianami) oraz art. 1 pkt 1, art. 1a ust 1 pkt 2, art. 2 ust 1, art. 4 ust. 1 pkt 3, art. 5, ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2016 poz. 716 wraz z późn. zmianami) w związku z art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo Budowlane (Dz. U z 2016 poz. 290 wraz z późn. zmianami) oraz w związku z art. 2 pkt 1 i art. 17 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 2016 poz. 961 wraz z późn. zm) w związku z wnioskiem ER Energia sp. z o. o. z siedzibą w Poznaniu z dnia 13 października 2016 o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie stosowania wyżej wskazanych przepisów prawa

nie podziela stanowiska wnioskodawcy zawartego w punkcie 3 wniosku

Uzasadnienie

W dniu 13 października 2016 roku wpłynął do tutejszego organu wniosek o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie uznania za przedmiot opodatkowania w postaci budowli części, a nie całości turbiny.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca będący spółką z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzi działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem jest wytwarzanie energii elektrycznej. Wnioskodawca posiada tytuł prawny do nieruchomości gruntowych położonych w miejscowości Zaskocz, Gmina Książki, powiat Wąbrzeski – na podstawie zawartych z osobami fizycznymi umów dzierżawy. Przedmiotowe grunty są dzierżawione w celu wybudowania i eksploatacji elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Łącznie na terenie Gminy Książki, Wnioskodawca posiada 3 elektrownie wiatrowe, z których każda składa się z zespołu elementów konstrukcyjnych tj. turbiny wiatrowej, wieży, wyposażenia wieży oraz fundamentu.

Ponadto w skład farmy wiatrowej Wnioskodawcy wchodzi inne środki trwałe, takie jak: drogi dojazdowe, linie kablowe (położone pod powierzchnią dzierżawionych przez Wnioskodawcę działek) służące do przesyłania wytworzonej energii z elektrowni wiatrowych do sieci dystrybutora energii elektrycznej wraz z innymi urządzeniami służącymi do przesyłania energii.

Elektrownie wiatrowe są konstruowane w ten sposób, że wieża posadowiona jest na fundamencie, który jest trwale związany z gruntem. Wieża składa się z części zewnętrznej, konstrukcyjnej (w kształcie tuby). Jest ona wykonana ze stali. Oprócz tego, część wewnętrzna – techniczna, w której jest umieszczone wyposażenie techniczne, składa się z następujących elementów: okablowanie, urządzenia sterujące, zabezpieczenia przeciwpożarowe, skrzynki z urządzeniami do pomiaru zielonej energii, wyposażenie elektryczne oraz system SCADA.

W wieżach elektrowni umiejscowione są turbiny wiatrowe.

Wnioskodawca zamierza złożyć deklarację na podatek od nieruchomości na rok 2017 od posiadanych elektrowni wiatrowych, w której zachowa dotychczasową podstawę opodatkowania, przyjmując jak dotąd, iż opodatkowaniu podlega jedynie fundament i wieża każdej z elektrowni oraz drogi dojazdowe i linie kablowe.

W przedstawionym zdarzeniu przyszłym nie będzie miała miejsce zmiana podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości od posiadanych przez Wnioskodawcę elektrowni wiatrowych.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy zmiany wprowadzone art. 9 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 2016 poz. 961) do ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo Budowlane (Dz. U z 2016 poz. 290), w szczególności w zakresie definicji budowli, oraz wejście w życie przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych powodują zmiany w podstawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych i w konsekwencji w wysokości opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych Wnioskodawcy?

Stanowisko organu podatkowego

Na podstawie art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2016 poz. 716 wraz z późn. zmianami) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów

prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Stosownie zaś do art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo Budowlane (Dz. U z 2016 poz. 290 wraz z późn. zmianami) pod pojęciem budowli należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolnostojące maszty antenowe, wolnostojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje) ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolnostojące instalacje przemysłowe, lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Obowiązująca obecnie treść przepisu została ustalona ustawą z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 2016 poz. 961 wraz z późn. zmianami) i obowiązuje od dnia 16 lipca 2016 roku.

Na podstawie art. 2 ww ustawy elektrownią wiatrową jest budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu), o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii. (Dz. U. poz 478 i 2365 oraz z 2016 roku poz 925). Ponadto elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany w kategorii XXIX Załącznika do ustawy – Prawo budowlane (zmiany dokonano przepisem art. 9 pkt 3 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych). Biorąc powyższe pod uwagę wydaje się, że na podstawie aktualnej definicji budowli zawartej w ustawie Prawo Budowlane, elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany w rozumieniu tej ustawy. Wskazuje na to również regulacja zawarta w art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych zgodnie z którą od dnia jej wejścia w życie do dnia 31 grudnia 2016 roku podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

W konsekwencji powyższego od dnia 1 stycznia 2017 opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będzie cała elektrownia wiatrowa. Podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla budowli stanowi, co do zasady wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, nie pomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego (art. 4 ust 1 pkt 3

ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W tym zakresie od 1 stycznia 2017 roku nie przewiduje się zmian.

Niniejsza interpretacja nie będzie wywoływać skutku prawnego (zostanie zmieniona, uchylona, lub zostanie stwierdzone jej wygaśnięcie) w przypadku zmiany stanu prawnego, wydania orzeczeń sądów, interpretacji ogólnej, odmiennych od stanowiska opisanego we wniosku oraz w piśmie Wnioskodawcy z dnia 13 października 2016 roku.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem tutejszego organu tj. Wójta Gminy Książki. Złożenie skargi musi poprzedzać pisemne wezwania do usunięcia naruszenia prawa skierowane do Wójta Gminy Książki w terminie 14 dni od dnia, w którym Wnioskodawca dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; dalej „ustawa o p.p.s.a.”). Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na ww wezwanie, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwania w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 o p.p.s.a.).

WÓJT GMINY
Jerzy Dulęba
Jerzy Dulęba

RADCA PRAWNY
Krzysztof Sidorkiewicz
Krzysztof Sidorkiewicz
Bd-695